

เสด็จออกผนวช

๒เมื่อวันประกอบพระราชพิธีทรงพระผนวชของพระราชาองค์ที่ออกบวชมาถึง ประชาชนทั้งจากใน
แคว้นและนอกแคว้นพากันเดินทางมาร่วมงานเป็นจำนวนมาก พื้นที่ทุกแห่งหนในวันนั้นเต็มไปด้วยฝูงชนที่มาร่วม
งานบวช และรอชมพระบารมีของพระองค์

แท้จริงแล้ว พระราชพิธีทรงพระผนวชในครั้งนี้ พระราชาองค์ที่ออกบวชมีพระราชประสงค์ที่จะจัดแบบ
เรียบง่าย ๆ และเรียบง่ายที่สุด แต่ด้วยความที่พระองค์ทรงเป็นพระราชาที่เหล่าข้าราชการบริพารรวมถึงพลนิกรทุกคน
ภายในแคว้นเคารพรักและเทิดทูน ทั้งยังเป็นพระราชาที่มีชื่อเสียงและมีพระบารมีแผ่ไพศาลขจรขจายไปยังแคว้น
ต่าง ๆ จึงทำให้พระราชพิธีทรงพระผนวชของพระองค์กลายเป็นพิธีที่มีคนมาร่วมงานมากที่สุด และเป็นงานที่
ยิ่งใหญ่ที่สุดตั้งแต่มีการสร้างแคว้นขึ้นมาอีกด้วย

๒๒

28 ตุลาคม 2552

ส่วนขบวนพระราชพิธีทรงพระผนวชนั้น พระราชอนุชาทรงร่วมมือกับเหล่าข้าราชการจัดเตรียมการ
อย่างยิ่งใหญ่และสมพระเกียรติ ประกอบไปด้วยขบวนช้าง ขบวนม้า ขบวนกองเกียรติยศ และขบวนข้าราชการ

เมื่อขบวนเสด็จเคลื่อนตัว ตามสองข้างทางที่พระองค์เสด็จผ่าน มีประชาชนมากมายทั้งที่อยู่ในแคว้นและ
นอกแคว้นมายืนเฝ้ารอชื่นชมพระบารมีด้วยใจที่ปลื้มปิติเบิกบาน และเมื่อขบวนเสด็จผ่านไป ณ ที่ใด ก็มีประชาชน
อีกเป็นจำนวนมากเข้ามาร่วมเดินไปกับขบวนเสด็จด้วย ทำให้ขบวนพระราชพิธีทรงพระผนวชของพระราชากลายเป็น
ขบวนที่มีความยาวมากที่สุด ชนิดที่ว่าหวัชบวนถึงหน้าประตูวัดป่าของพระมหาเถระแล้ว แต่ท้ายขบวนยังอยู่
ในตัวเมือง

เมื่อขบวนเสด็จไปถึงวัดป่า ซึ่งเป็นสถานที่ประกอบพระราชพิธีทรงพระผนวชแล้ว พระองค์ก็ทรงเข้าสู่
พระราชพิธีทรงพระผนวช “สองชั้น” คือ ทรงผนวชทั้งภายนอกและภายในด้วยพระราชฤทัยที่ปลื้มปิติ่องใสสุด
ประมาณ เป็นผลให้ผู้ร่วมงานทุกคนปลื้มปิติเบิกบานใจตามพระองค์ไปด้วย งานนี้ทำเอาทุกคนลืมความเศร้าที่
พระองค์ทรงประกาศสละราชสมบัติไปเลย

เมื่อพระองค์ทรงอยู่ในเพศสมณะแล้ว ทรงตั้งใจปฏิบัติธรรมอยู่กับพระมหาเถระผู้ใหญ่ที่วัดป่าแห่งนั้น
เรื่อยมา ทำให้ผลการปฏิบัติธรรมของพระองค์ทรงก้าวหน้าและละเอียดลึกซึ้งมากขึ้นเรื่อย ๆ

ยิ่งพระองค์ทรงดิ่งลงสู่เส้นทางสายกลางมากเท่าไร ก็ยิ่งทรงมีความสุข บริสุทธิ์ และหลุดพ้นจากทุกข์
ทั้งปวงมากขึ้นเท่านั้น อีกทั้งเส้นทางสายนี้ยังเป็นเส้นทางแห่งความรู้ภายใน ที่ทำให้พระองค์ทรงมีความแจ่มแจ้ง

๒ 28 ตุลาคม 2552

และชัดเจนในเรื่องโลกและชีวิต รวมถึงสรรพสัตว์และสรรพสิ่งทั้งหลาย ที่ยิ่งเรียนก็ยิ่งรู้ เมื่อรู้แล้วก็อยากรู้ยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก เพราะเส้นทางสายนี้ยังมีเรื่องราวที่ชวนให้ศึกษาค้นคว้าอีกมากมาย

ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้พระองค์ทรงเชื่อมั่นว่า ทรงตัดสินพระราชหฤทัยถูกแล้วว่าทรงสละราชสมบัติเพื่อทรงผนวช เพราะนี่คืองานที่แท้จริงและเป็นงานที่สำคัญยิ่งกว่าตอนที่พระองค์ทรงเป็นพระราชาเสียอีก

ด้วยความที่พระองค์ทรงเป็นพระภิกษุที่มีอดีตเป็นถึงพระราชารู้จักยิ่งของไพร่ฟ้าประชาชนในแคว้น ดังนั้นจึงเป็นเรื่องปกติที่มีเหล่าข้าราชการรวมถึงประชาชนเป็นจำนวนมากทยอยเดินทางไปเข้าเฝ้าเยี่ยมเยียน และร่วมทำบุญกับพระองค์ที่วัดป่า

ภายหลังจากที่พระราชารู้จักยิ่งของมหาชนทั้งหลายเสด็จออกผนวชเป็นพระภิกษุอยู่ที่วัดป่าแล้ว ท่านมหาเสนาบดีรู้สึกดีใจและปลื้มปิติเป็นอย่างมาก ที่บุคคลที่ท่านรักและเทิดทูนมีความสุข ส่วนตัวท่านเองก็มักจะหาโอกาสไปสั่งสมบุญและปฏิบัติธรรมกับพระมหาเถระผู้ใหญ่ที่วัดป่าแห่งนั้นอยู่เสมอ

เมื่อท่านมหาเสนาบดีได้ไปสั่งสมบุญและประพฤติปฏิบัติธรรมบ่อย ๆ ก็ทำให้ท่านมีโอกาสศึกษาเรียนรู้ หัวข้อธรรมะต่าง ๆ จากพระมหาเถระผู้ใหญ่มากขึ้น

ธรรมะที่ท่านมหาเสนาบดีศึกษาเรียนรู้จากพระมหาเถระผู้ใหญ่ ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องที่ท่านไม่เคยได้ยิน ได้ฟังจากใครมาก่อน เมื่อฟังแล้วก็ยิ่งชวนให้อยากปฏิบัติตาม อีกทั้งธรรมะเหล่านี้ยังเข้าไปทลายความสงสัยต่าง ๆ ที่ค้างคาอยู่ภายในใจของท่านให้หมดเกลี้ยงไปเลย

LD

29 พฤศจิกายน 2555

นอกจากมีความสุขที่ได้ศึกษาเรียนรู้ธรรมะแล้ว ด้วยความที่ท่านมหาเสนาบดีเองก็อยากบวชเป็นพระ ท่านจึงหันประกอบความเพียรด้วยการประพฤติปฏิบัติธรรมควบคู่ไปกับการประกอบภารกิจการงานอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ท่านมีผลการปฏิบัติธรรมรุดหน้าชนิดที่เรียกว่าก้าวกระโดด และในที่สุดท่านก็สามารถวางใจได้หยุดนิ่งถูกส่วน และเข้าถึงดวงธรรมภายในที่ชัดใสสว่างทั้งยามหลับตาและลืมตาได้อย่างง่าย ๆ สบาย ๆ ด้วยเหตุนี้ท่านจึงมีปิติสุขหล่อเลี้ยงใจอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน จนรู้สึกอยากบวชขึ้นมาอย่างจับจิตจับใจ